

BESLUIT BETREFFENDE HET BEHEER VAN AFVALSTOFFEN, "BRUDALEX"

1. INLEIDING

Brudalex (Bruxelles/Brussel-Déchets-Afvalstoffen-LEX) biedt het BHG een wettelijk kader aan om over te schakelen op een circulaire economie, door de administratieve rompslomp te verminderen en de selectieve ophaling en het hergebruik van afvalstoffen te stimuleren. Het brengt een codificatie van de uitvoeringsregels over het afvalstoffenbeheer in een stroomversnelling door 11 bestaande besluiten (zie bijgevoegde lijst) op te heffen. Het nieuwe besluit is van toepassing op alle afvalstoffen, behalve de dierlijke bijproducten. De ordonnantie van 14 juni 2012 betreffende afvalstoffen, die de Europese richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen heeft omgezet naar het Brussels recht, vormt de eerste wettelijke basis. De ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, die de procedures voor de milieuvergunningen, de erkenningen en de registraties vastlegt, vormt de tweede wettelijke basis van dit besluit.

Brudalex werd op 13 januari 2017 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en treedt in werking op 23 januari, afgezien van enkele bepalingen:

- het verbod op het gebruik van plastic zakken voor eenmalig gebruik dat in werking treedt vanaf 1 september 2017 voor de kassazakjes en vanaf 1 september 2018 voor de overige plastic zakjes bestemd voor het verpakken van koopwaren.
- de bepalingen betreffende de rapportage van afvalstoffen treden in werking op 1 januari 2018.

Leefmilieu Brussel zal op donderdag 30 maart 2017 in de voormiddag een informatiesessie organiseren in zijn lokalen. Indien u vragen heeft over de regels inzake afvalstoffenbeheer en milieuvergunningen, kunt u contact opnemen met onze afdeling Vergunningen en partnerschappen (permit@leefmilieu.brussels). Indien u vragen heeft over de traceerbaarheid, het register en de rapportage van afvalstoffen, kunt u contact opnemen met onze afdeling Inspectie en verontreinigde bodems (inspection-inspectie@leefmilieu.brussels). Indien u andere vragen heeft over de hervorming, kunt u contact opnemen met Rodolphe Paternostre: rpaternostre@environnement.brussels.

De voornaamste wijzigingen van de hervorming betreffende het beheer van afvalstoffen worden hieronder op een rij gezet, afhankelijk van het feit of u tot één van de volgende doelgroepen behoort:

- [Afvalbeheeroperator](#),
- [Producenten van producten](#),
- [Kleinhandelaars](#),
- [Afvalstoffenproducent \(bedrijf, overheidsinstelling, ...\)](#).

Bijgevoegd vindt u een lijst van de opgeheven besluiten.

De volledige tekst van het besluit kan worden geraadpleegd op de website.

2. AFVALBEHEEROPERATOR

Dit deel gaat dieper in op de voornaamste wijzigingen die werden doorgevoerd voor de bedrijven waarvan de beroepsactiviteit bestaat uit het beheren van afvalstoffen (vervoeren, inzamelen, verhandelen, makelen, verwerken, enz.). Leefmilieu Brussel is momenteel bezig met het opstellen van leidraden waarin de verplichtingen van de verschillende operatoren worden beschreven. Deze leidraden zullen beschikbaar zijn op onze website.

2.1. EFFECT VAN BRUDALEX OP DE BESTAANDE REGISTRATIES, ERKENNINGEN EN MILIEUVERGUNNINGEN

De verplichtingen betreffende de uitoefening van de in Brudalex vastgelegde beheeractiviteiten zijn van toepassing ook al bevat de huidige registratie, erkenning of milieuvergunning tegenstrijdige bepalingen. De houder van een geldige milieuvergunning moet echter geen nieuwe aanvraag indienen om de nieuwe verplichtingen van Brudalex te integreren in hun huidige toestemmingen. In de praktijk betekent dit dat de houder van een registratie/erkenning van rechtswege is geregistreerd/erkend als houder van registraties/erkenningen binnen het nieuwe wettelijke kader tot de vervaldatum ervan. De milieuvergunningen voor de inzamel- en verwerkingsinrichtingen moeten eveneens niet worden gewijzigd. Pas op het ogenblik van een nieuwe aanvraag of tijdens de verlengingsaanvraag dient de aanvrager aan te tonen dat hij de verplichtingen van Brudalex naleeft.

Tijdens een milieu-inspectie zal de houder van de milieuvergunning worden gevraagd om de naleving van de nieuwe voorwaarden opgelegd door Brudalex aan te tonen.

2.2. ALGEMENE REGELS BETREFFENDE DE AFVALBEHEEROPERATIES

2.2.1. VERPLICHTING OM TE BESCHIKKEN OVER EEN TRACEERBAARHEIDSDOCUMENT VOOR HET VERVOER/DE AFGIFTE VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKELS 1.4 EN 1.5)

Het traceerbaarheidsdocument wordt bezorgd bij de afgifte van de afvalstoffen en dient ze te vergezellen tijdens het vervoer ervan. Met andere woorden: dit document maakt het mogelijk om de keten van actoren die betrokken zijn bij het afvalbeheer te traceren, vanaf de producent tot de verwerkingsinrichting, met eventueel de vervoerder, de inzamelaar, de handelaar en de makelaar. Er is geen specifiek typedocument voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorzien. Alle documenten die de nodige informatie bevatten, zijn geldig. Dit traceerbaarheidsdocument kan een factuur zijn. Het document dient de volgende informatie te bevatten: wie is de producent van de afvalstoffen, welk type van afvalstoffen wordt er vervoerd, hoeveel afvalstoffen worden er vervoerd, naar waar worden ze vervoerd, wanneer vindt het vervoer plaats, hoe zullen ze worden verwerkt.

De verplichting om een traceerbaarheidsdocument te bezorgen, bestond al voor het vervoer en de afgifte van gevaarlijke afvalstoffen en de afgifte van niet-gevaarlijke afvalstoffen. Het vervoer van niet-gevaarlijk afvalstoffen dient nu ook vergezeld te gaan van een traceerbaarheidsdocument. Er zijn enkele uitzonderingen vastgelegd: voor het traceren van niet-gevaarlijke afvalstoffen van producenten van niet-huishoudelijke afvalstoffen (bedrijven, overheidsinstellingen, enz.) mag bijvoorbeeld een jaarlijks traceerbaarheidsdocument worden gebruikt. Ook de inzameling van deze niet-gevaarlijke niet-huishoudelijke afvalstoffen kan worden uitgevoerd zonder traceerbaarheidsdocument, wanneer de lijst van de inzamelpunten aanwezig is in het vervoermiddel.

In de toekomst zal het mogelijk zijn om een elektronisch traceerbaarheidsdocument te gebruiken. De vertrouwelijkheids- en veiligheidsmodaliteiten moeten nog worden uitgewerkt.

2.2.2. VERPLICHTING OM EEN TRACEERBAARHEIDSDOCUMENT AF TE LEVEREN (ARTIKEL 1.6)

De beheerder is verplicht om een afgiftebewijs voor te leggen aan de houder van de afvalstoffen waarvoor hij het beheer verzekert. Dit is ook van toepassing op de niet-gevaarlijke afvalstoffen. Deze verplichting geldt ook voor de bedrijven die in het kader van hun beroepsactiviteit in een inrichting of op de site van een derde afvalstoffen produceren (bodem-

of asbestsaneerders, installateurs, schoonmaakbedrijven, aannemers, enz.). Een factuur waarop alle gegevens worden vermeld, kan gelden als traceerbaarheidsdocument.

Alle traceerbaarheidsdocumenten worden bewaard en vormen samen een afvalregister. De regels betreffende het afvalstoffenregister zijn zo goed als identiek gebleven ten opzichte van de regeling die van kracht was vóór de invoering van Brudalex. De personen die verplicht een afvalstoffenregister moeten bijhouden, zijn alle personen die betrokken zijn bij het beheer/de productie van afvalstoffen. Dit vormt dus enkel een nieuwe verplichting voor de vervoerders van niet-gevaarlijke afvalstoffen.

Concreet bestaat het register uit traceerbaarheidsdocumenten die de bovenstaande gegevens bevatten, evenals informatie over de afvalstoffen die zelf door de afvalstoffenproducent worden verwerkt (vermelding van de hoeveelheid, de beschrijving en de code die op de afvalstoffenlijst staat), bewijsstukken betreffende het beheer van de afvalstoffen van bedrijven bedoeld in artikel 23, paragraaf 4 van de ordonnantie afvalstoffen, facturen met de relevante gegevens, enz.

Omwille van de duidelijkheid maakt Brudalex een onderscheid tussen de bewaring van traceerbaarheidsdocumenten ("afvalstoffenregister") en de overdracht van de gegevens die in dit register zijn opgenomen ("afvalstoffenrapportage").

2.2.3. RAPPORTAGE (ARTIKEL 1.8)

De rapportage bestaat uit het verzamelen van alle informatie over de geproduceerde of beheerde afvalstoffen. De bepalingen betreffende de rapportage van afvalstoffen treden in werking op 1 januari 2018. Dankzij de komst van Brudalex ligt de huidige regeling van meerdere rapportages achter ons. Voortaan zal de rapportage tegelijk en één keer per jaar worden uitgevoerd.

2.2.4. AFVALSTOFFENREGISTER (ARTIKEL 1.7)

Alle traceerbaarheidsdocumenten worden bewaard om samen een afvalregister te vormen. De regels betreffende het afvalstoffenregister zijn bijna identiek gebleven ten opzichte van de regeling die van kracht was vóór de invoering van Brudalex. De personen die verplicht een afvalstoffenregister moeten bijhouden, zijn alle personen die betrokken zijn bij het beheer/de productie van afvalstoffen. Dit vormt dus enkel een nieuwe verplichting voor de vervoerders van niet-gevaarlijke afvalstoffen.

Concreet bestaat het register uit traceerbaarheidsdocumenten die de bovenstaande gegevens bevatten, evenals informatie over de afvalstoffen die zelf door de afvalstoffenproducent worden verwerkt (vermelding van de hoeveelheid, de beschrijving en de code die op de afvalstoffenlijst staat), bewijsstukken betreffende het beheer van de afvalstoffen van bedrijven bedoeld in artikel 23, paragraaf 4 van de ordonnantie afvalstoffen, facturen met de relevante gegevens, enz.

Omwille van de duidelijkheid maakt Brudalex een onderscheid tussen de bewaring van traceerbaarheidsdocumenten ("afvalstoffenregister") en de overbrenging van de gegevens die in dit register zijn opgenomen ("afvalstoffenrapportage").

2.2.5. KWALITEITSBEHEERSYSTEEM (ARTIKELS 3.3.3, 3.4.5 EN 3.5.4)

Elke inzamelaar, handelaar, makelaar en inzamel- en verwerkingsinrichting van afvalstoffen stelt een kwaliteitsbeheersysteem op.

Het doel van het kwaliteitsbeheersysteem is om ervoor te zorgen dat de betrokken actor de wettelijke en technische verplichtingen kent en naleeft waaraan hij wordt onderworpen. Het kwaliteitsbeheersysteem is gebaseerd op de principes van de risicoanalyse, het integraal ketenbeheer, de traceerbaarheid en de zelfcontrole. Het gaat om een instrument dat zich richt op de werking van de beheerder met het oog op de naleving van de wettelijke voorschriften. De

voornaamste elementen van het kwaliteitsbeheersysteem worden momenteel gevraagd in de werkplannen van de erkennings- en milieuvergunningsaanvragen, namelijk:

- een overzichtelijke en volledige handleiding met betrekking tot de uitoefening van de activiteit,
- een werkmethode die garandeert dat de afvalstoffenproducent (de klant) de nodige inlichtingen krijgt,
- een werkmethode die de traceerbaarheid van de afvalstoffen garandeert van bij de afvalstoffenproducent tot op hun plaats van bestemming,
- een register van de door het personeel gevolgde opleidingen.

Leefmilieu Brussel zal op zijn website een model ter beschikking stellen.

2.2.6. VAKBEKWAAMHEID (ARTIKELS 3.3.2, 3.4.2 EN 3.5.3)

De inzamelaar, de handelaar, de makelaar en de uitbater van de inzamel- en verwerkingsinrichtingen die niet-gevaarlijke afvalstoffen beheert, moet aantonen dat hij voldoende kennis heeft over de afvalstoffenwetgeving. Als hij gevaarlijke afvalstoffen beheert, moet hij eveneens het bewijs leveren dat hij voldoende kennis heeft over de kenmerken en de gevaren van de afvalstoffen, evenals over de geschikte verpakking en de veiligheidsvoorschriften. De kennis over de afvalstoffenwetgeving en het afvalstoffenbeheer wordt aangetoond met diploma's, certificaten of attesten van een opleiding waaruit de kennis van deze materie blijkt. Leefmilieu Brussel kan echter een afwijking van deze vereiste toestaan als de aanvrager of zijn afgevaardigde beschikt over een bewijs waarin een gelijkwaardige beroepservaring wordt aangetoond. Leefmilieu Brussel zal opleidingen organiseren die het mogelijk maken om een voldoende kennis over de wetgeving aan te tonen. Meer informatie zal hierover worden gegeven.

2.2.7. VERVOERDER VAN AFVALSTOFFEN

2.2.7.1. VEREENVOUDIGING VAN DE REGISTRATIEVOORWAARDEN (ARTIKEL 3.1.3)

De registratievoorwaarden voor de vervoerder worden versoepeld. De vervoerder moet zijn betrouwbaarheid niet langer bewijzen en dus niet langer aantonen dat hij in de afgelopen 10 jaar nooit werd veroordeeld voor inbreuken op de milieuwetgeving.

2.2.7.2. AUTOMATISCHE REGISTRATIE (ARTIKEL 3.2.1)

Brudalex voorziet in de registratie van rechtswege voor de vervoerder van afvalstoffen die in een ander gewest van het land is geregistreerd of erkend of voor de vervoerder die al door Leefmilieu Brussel is geregistreerd in het kader van een andere wetgeving (bodemsaneringsaannemer, koeltechnicus, verwarmingsinstallateur).

2.2.7.3. VERANTWOORDELIJKHEID INZAKE HET VERVOER VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKEL 3.2.3)

Brudalex bakent het begrip "vervoerder" af door te verduidelijken dat die geen verantwoordelijkheid neemt voor wat de bestemming van de afvalstoffen betreft. De begrippen "vervoerder"¹ enerzijds en "inzamelaar", "handelaar", "makelaar" en "opdrachtgever" anderzijds onderscheiden zich van elkaar op het vlak van de verantwoordelijkheid die door de verschillende actoren wordt gedragen bij het beheer en het vervoer van de afvalstoffen.

Deze laatste personen staan in voor de identificatie van de afvalstoffen, bepalen de bestemming ervan, zien erop toe dat die is toegestaan om de vervoerde afvalstoffen te ontvangen, verzekeren dat het gebruikte vervoersmiddel voldoet aan de wettelijke voorschriften

¹ Het begrip "vervoerder" wordt vermeld in artikel 3, 12° van de ordonnantie van 14 juni 2012 betreffende afvalstoffen, dat het als volgt definieert: "elke onderneming die beroepsmatig afvalstoffen vervoert".

(bv. bijzondere bepalingen betreffende het Europees Verdrag betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (ADR)), zien erop toe dat de vereisten inzake

verpakking, markering, veiligheid en traceerbaarheid worden nageleefd, zorgen ervoor dat de gepaste veiligheidsmaatregelen worden genomen, enz.

Wat de verantwoordelijkheid tijdens het vervoer betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen twee hypothesen. Deze twee hypothesen rechtvaardigen het gebruik van het begrip "opdrachtgever" dat moet worden opgevat als de persoon die de verantwoordelijkheid opneemt tijdens het vervoer van afvalstoffen: 1) elke houder van niet-huishoudelijk afvalstoffen die zijn afvalstoffen vervoert of laat vervoeren naar een toegelaten inrichting; 2) de inzamelaar, de handelaar en de makelaar die het vervoer ten laste neemt, ongeacht of hij al dan niet afvalstoffen in zijn bezit heeft. Deze verduidelijkingen dienen vooral om de aandacht te vestigen op het feit dat de vervoerder die afvalstoffen van een derde (voor rekening van een houder van afvalstoffen of voor rekening van een inzamelaar, handelaar of makelaar) vervoert, enkel een gewone uitvoerder is.

Let op: het kan gebeuren dat een inzamelaar handelt in de hoedanigheid van vervoerder voor rekening van een andere persoon die de verantwoordelijkheid voor de beheerde afvalstoffen opneemt (de houder van de afvalstoffen of een andere inzamelaar/handelaar/makelaar).

Dit fundamentele onderscheid tussen de rollen van de verschillende actoren (hij die het vervoer verzorgt en hij die verantwoordelijk is voor het inzamelen, verhandelen, makelen) rechtvaardigt ook het verschil van de wettelijke regelingen in termen van de toegang tot en de uitoefening van het beroep waaraan ze zijn onderworpen.

2.2.8. VERVOER VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKEL 3.2.7)

Brudalex legt algemene voorwaarden vast waarin wordt beschreven hoe de afvalstoffen moeten worden vervoerd om elk risico voor het leefmilieu en de gezondheid of de veiligheid van de bevolking uit te sluiten.

2.2.9. GRENSOVERSCHRIJDENDE OVERBRENGING VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKELS 3.2.9 TOT 3.2.11)

Met Brudalex kost elk kennisgevingsdossier 400 euro voor de invoer- en uitvoerdossiers, zonder nog langer rekening te houden met de bestemming of de geplande verwerking van de afvalstoffen. De inhoud van een aanvraagdossier wordt verduidelijkt, steeds rekening houdend met de vereisten van de Europese wetgeving (verordening 1013/2006/EG betreffende de overbrenging van afvalstoffen).

2.2.10. INZAMELAAR, HANDELAAR EN MAKELAAR VAN NIET-GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN (ARTIKELS 3.3.1 TOT 3.3.9)

Brudalex legt dezelfde verplichtingen vast voor de inzamelaar, de handelaar en de makelaar van niet-gevaarlijke afvalstoffen. Wij vestigen uw aandacht in het bijzonder op het kwaliteitsbeheersysteem en de verplichte vakbekwaamheid die al werden toegelicht in punten 2.2.5 en 2.2.6.

2.2.11. INZAMELAAR, HANDELAAR EN MAKELAAR VAN GEVAARLIJKE AFVALSTOFFEN (ARTIKELS 3.4.1 TOT 3.4.12 EN ARTIKEL 3.2.8)

Brudalex legt dezelfde verplichtingen vast voor de inzamelaar, de handelaar en de makelaar van gevaarlijke afvalstoffen. Wij vestigen uw aandacht ten eerste op het kwaliteitsbeheersysteem en de verplichte vakbekwaamheid die al werden toegelicht in punten 2.2.5 en 2.2.6. Daarnaast voorziet Brudalex slechts in één erkenning voor de inzameling van gevaarlijke afvalstoffen. Er is dus geen specifieke erkenning meer nodig voor de inzameling van afgewerkte oliën en PCB's.

Bovendien versoepelt Brudalex de algemene voorwaarden betreffende de verzekering van inzamelaars/handelaars/makelaars voor het vervoer van gevaarlijke afvalstoffen door de bedragen van de dekking aan te passen in functie van de vervoerde afvalstoffen, de aard ervan, het risico ervan en het gebruikte vervoersmiddel.

2.2.12. INZAMEL- EN VERWERKINGSINRICHTING VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKELS 3.5.1 TOT 3.5.14)

Ten eerste harmoniseert Brudalex de uitbatingsvoorwaarden voor de op het grondgebied van het Gewest gevestigde inzamel- en verwerkingsinrichtingen. Brudalex ontslaat de houders van een milieuvergunning voor de verwerking en/of de inzameling van afvalstoffen van de verplichting tot erkenning/registratie voor de inzamelactiviteiten die plaatsvinden op hun site. In het pre- Brudalex regiem, moest een inrichting voor de verwerking van gevaarlijke afvalstoffen tegelijk beschikken over een milieuvergunning en een erkenning voor de inzamelactiviteiten die worden uitgevoerd op dezelfde site. De evaluatie van de bevoegdheden, de technische en de financiële middelen van de uitbater zal nu gebeuren op basis van de milieuvergunning van de inrichting. Tot slot voorziet Brudalex, in de bijlage bij het aanvraagformulier voor een milieuvergunning, ook in de mogelijkheid tot het bekomen van de einde afvalfase na de verwerking van afvalstoffen binnen een inrichting die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is gevestigd.

2.2.13. GEBRUIK VAN VALORISEERBARE MATERIALEN (ARTIKEL 3.6.2)

Brudalex voorziet in de mogelijkheid om op een site in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebruik te maken van materialen die, conform de regelgeving van één van de andere gewesten de einde afvalfase hebben bereikt, via een voorafgaande toelating (klasse 1D voor rubriek 178). Momenteel hebben de in andere gewesten afgeleverde certificaten geen juridische waarde in ons gewest, aangezien hun toepassingsgebied is beperkt tot het grondgebied van het gewest waar ze werden verleend. Deze toelating zorgt ervoor dat de valoriseerbare materialen niet meer als afval worden beschouwd in het kader van de Brusselse wetgeving. De minister kan een lijst van materialen opstellen waarvoor deze voorafgaande toelating niet is vereist. Deze lijst zal op onze website worden gepubliceerd.

2.2.14. WIJZIGING VAN DE LIJST VAN DE INGEDEELDE INRICHTINGEN (ARTIKEL 5.1)

De lijst van de ingedeelde inrichtingen die betrekking hebben op de afvalstoffen, werd verduidelijkt en aangepast aan de Europese terminologie. Het is de bedoeling om de verschillende meeteenheden en drempels voor de verschillende rubrieken te harmoniseren: m² of liter voor de opslagplaatsen, kW of t/jaar voor de verwerkingsinrichtingen. De bestaande nummering werd behouden, om het lezen te vergemakkelijken. De lijst van klasse 1A ingedeelde inrichtingen werd door dit besluit trouwens niet gewijzigd.

Wij geven hieronder een overzicht van de voornaamste wijzigingen en aanpassingen:

- rubriek 22: de opslagplaatsen voor (gevaarlijk(e) en niet-gevaarlijk(e)) slib en afgegraven grond, en de verwerking ervan bevinden zich voortaan in één rubriek.
- rubriek 28: de rubriek is herschreven om ze beter leesbaar te maken. De punten "verbouwing" en "afbraak" werden samengevoegd. De werven waarbij voor de bekleding (of coating) van rioleringen polymeren worden gebruikt, worden voortaan ingedeeld omwille van hun impact op het milieu en op het vlak van geur. De interpretatie van deze rubriek zal worden verduidelijkt in een interpretatieve omzendbrief.
- rubriek 41: deze rubriek maakt nu een onderscheid tussen een composteringsinstallatie en een biomethaniseringsinstallatie.
- rubriek 44: in deze rubriek wordt de term "recyclage" vervangen door "voorbereiding voor hergebruik". Deze rubriek omvat het sorteren van afvalstoffen en de eenvoudige

handelingen uitgevoerd op afvalstoffen om het hergebruik te promoten. Dit houdt bijvoorbeeld in: de controle op de werking van het afval dat men wil hergebruiken, de controle van de diepte van de bandengroeven,...

De ordonnantie afvalstoffen definieert recyclagehandelingen veeleer als het geheel van verwerkingshandelingen van afvalstoffen, zoals breken tot granulaten, composteren, ... Deze recyclagehandelingen met een kwaliteitsverandering van de afvalstoffen behoren tot de verwerking beoogd in rubrieken 46, 48 en 49.

- rubriek 45: in deze rubriek worden voortaan alle opslagplaatsen van gevaarlijke afvalstoffen gegroepeerd. Binnen de gevaarlijke afvalstoffen onderscheiden wij de vaste gevaarlijke afvalstoffen, de vloeibare ontvlambare gevaarlijke afvalstoffen, de vloeibare niet-ontvlambare gevaarlijke afvalstoffen en de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. De rubriek 80 (de opslag voor afvaloliën) werd geschrapt en is vanaf nu opgenomen in rubriek 45.
- rubriek 47: onder deze rubriek vallen de opslagplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen. Er wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen niet-gevaarlijke inerte afvalstoffen en niet-gevaarlijke niet-inerte afvalstoffen.
- rubriek 51: de titel van de rubriek is aangepast, omdat het verschil tussen containerpark (déchetterie in het Frans) en afvalverwerkingsinrichting onduidelijk en onnodig was. In deze rubriek komen de containerparken en alle andere inzamelpunten aan bod waar afvalstoffen door derden worden binnengebracht, met uitzondering van sommige inrichtingen die het inzamelen van afvalstoffen als nevenactiviteit uitoefenen.

2.3. SPECIFIEKE REGELS INZAKE HET BEHEER VAN BEPAALDE AFVALSTROMEN

2.3.1. BEHEER VAN AFGEDANKTE ELEKTRISCHE EN ELEKTRONISCHE APPARATUUR (AEEA) (ARTIKELS 4.1.1 TOT 4.1.14)

2.3.1.1. REGELS BETREFFENDE HET BEHEER VAN AEEA (ARTIKELS 4.1.1 TOT 4.1.14)

De bepalingen betreffende de AEEA in titel IV zijn van toepassing op alle bij het beheer van AEEA betrokken actoren. De verplichtingen uit hoofde van titel II gelden enkel voor de actoren die onder de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen.

2.3.1.2. SCHRAPPING VAN DE AEEA-ERKENNING

Het beheer van AEEA in een inzamel- en verwerkingsinrichting is niet meer onderworpen aan een erkenning. Alle voorwaarden met betrekking tot de uitoefening van de activiteit zullen voortaan worden bijeengebracht in de milieuvergunning van de site. Leefmilieu Brussel zal contact opnemen met de erkende operatoren, in overeenstemming met de regeling die van kracht was vóór de invoering van Brudalex.

2.3.1.3. VOORBEREIDING VOOR HERGEBRUIK EN HERGEBRUIK VAN AEEA (ARTIKEL 4.1.2)

Er wordt voorrang gegeven aan het hergebruik van gebruikte elektrische en elektronische apparatuur (EEA) en aan de voorbereiding voor hergebruik van AEEA. Brudalex voert regels in die de voorbereiding voor hergebruik en het hergebruik van AEEA omkaderen, onder meer om een beter onderscheid te kunnen maken tussen de "gebruikte EEA" en de "AEEA". De apparatuur waarvan de houder zich ontdoet, van plan is of verplicht is om zich ervan te ontdoen, die niet onmiddellijk kan worden hergebruikt (die niet kan worden gebruikt voor zijn oorspronkelijke functies zonder een voorafgaande herstelling), die de verplichtingen van dit artikel niet naleeft, moet als afval, meer bepaald "AEEA" worden beschouwd.

Om voor hergebruik of voorbereiding voor hergebruik van "AEEA" in aanmerking te komen, moet het apparaat voldoen aan een reeks criteria, namelijk: er bestaat voor dit apparaat een

reguliere markt, alle essentiële onderdelen van het apparaat zijn aanwezig, de persoonlijke gegevens werden verwijderd, ieder apparaat dat voor hergebruik werd voorbereid beschikt over een hergebruikfiche. Het apparaat dat is bestemd voor hergebruik, moet doeltreffend worden beschermd tegen eventuele beschadiging tijdens het vervoer.

Het hergebruik van schermen met kathodestraalbuizen en van apparaten die CFK of HCFC-gassen bevatten is verboden. Het besluit stelt verder dat de functionaliteit en de elektrische veiligheid van voor hergebruik bestemde apparaten moeten worden getest.

2.3.1.4. INZAMELING VAN KLEINE AEEA (ARTIKEL 4.1.4)

Brudalex moedigt de invoering van een netwerk met kleine inzamelpunten voor kleine AEEA aan om ze in de eerste plaats naar hergebruik te oriënteren. De erkende inzamelaar, handelaar of makelaar kan bijkomende inzamelingen voor heel kleine AEEA, met uitzondering van lampen en rookmelders, op bijkomende inzamelpunten organiseren. Deze inzamelpunten worden beschouwd als inrichtingen die het inzamelen als nevenactiviteit uitoefenen (zie punt 5.4 van de beschrijving van de wijzigingen voor de afvalstoffenproducent) en zijn niet onderworpen aan de verplichtingen die van toepassing zijn voor de inzamelinrichtingen van afvalstoffen. Er moeten diverse voorwaarden worden nageleefd. De inzamelrecipiënten moeten zich op een veilige en bewaakte plaats bevinden en nooit op de openbare weg. Het inzamelrecipiënt is zodanig ontworpen om de veiligheid van de opslag, de inperking van gevaarlijke stoffen, de voorbereiding voor hergebruik en het hergebruik te optimaliseren. De inzamelplaats en de omgeving ervan worden zuiver gehouden. Deze inzamelingen kaderen binnen bredere sensibiliseringsacties met betrekking tot preventie, hergebruik en goed beheer van AEEA. Deze inzamelinrichting heeft een voor inzameling bestemde totale oppervlakte van maximum 2 m². Minstens een derde van deze oppervlakte is bestemd voor de inzameling met het oog op hergebruik van AEEA. Brudalex verduidelijkt de modaliteiten van de aanvraag die bij Leefmilieu Brussel moet worden ingediend. Deze inzamelingen kunnen ook worden georganiseerd in scholen, op voorwaarde dat bepaalde bijkomende voorwaarden worden nageleefd. De inzamelingen zijn verboden in kleuter- of lagere scholen. De acties mogen niet langer duren dan 3 dagen en mogen niet meer dan 2 keer in hetzelfde kalenderjaar plaatsvinden. De ingezamelde AEEA moet tot slot binnen 3 werkdagen na het einde van de actie worden opgehaald.

2.3.1.5. OVERBRENGING VAN GEBRUIKTE EEA (ARTIKEL 4.1.6)

De bepalingen van richtlijn 2012/19/EU betreffende de overbrenging van gebruikte EEA worden opgenomen in de tekst. De houder die aangeeft dat hij gebruikte EEA overbrengt of voornemens is over te brengen stelt bepaalde documenten ter beschikking die aantonen dat het gebruikte EEA betreft, en geen AEEA.

2.3.1.6. RAPPORTAGE VAN AEEA EN ISO 17020-CERTIFICERING (ARTIKELS 4.1.9 TOT 4.1.14)

Brudalex verplicht de verschillende actoren die betrokken zijn bij het beheer van AEEA om jaarlijks verslag uit te brengen over de hoeveelheden AEEA die zij beheren. In overleg met de andere actoren die eraan zijn onderworpen, definiëren de producenten de rapportagemodaliteiten. Die modaliteiten moeten door Leefmilieu Brussel worden goedgekeurd. De informatie die door de verschillende actoren wordt verstrekt is gecertificeerd door een controle-organisme dat is geaccrediteerd volgens de ISO 17020-norm.

2.3.2. INZAMELING VAN VOEDINGSOLIËN EN -VETTEN (ARTIKEL 4.2.3)

De inzameling van voedingsoliën en -vetten door de inzamelaar, de handelaar en de makelaar (die conform de wetgeving betreffende dierlijke bijproducten is geregistreerd) is nu toegestaan bij kleinhandelaars, mits de naleving van bepaalde voorwaarden die ervoor moeten zorgen dat deze inzameling geen schade toebrengt aan de menselijke gezondheid of het leefmilieu.

De verplichtingen die voortvloeien uit de wetgeving betreffende de dierlijke bijproducten, blijven van toepassing.

2.3.3. BEHEER VAN AFGEDANKTE VOERTUIGEN (AV) (ARTIKELS 4.4.1 TOT 4.4.3)

De regels met betrekking tot het beheer van AV, zoals beschreven in het besluit van 15 april 2004 betreffende het beheer van afgedankte voertuigen, worden deels gewijzigd. Om de gewestelijke regels te harmoniseren, wijzigt Brudalex enerzijds de termijnen en voorwaarden waarbinnen voertuigen als afgedankt worden beschouwd en anderzijds de termijnen waarbinnen dergelijke voertuigen in centra voor het beheer van AV moeten worden afgeleverd. Alle andere regels betreffende het beheer van AV die worden bepaald in dit besluit van 25 april 2004, blijven van toepassing. Titels I en III van Brudalex zijn niet van toepassing voor deze afvalstroom.

2.3.4. BEHEER VAN BOUW- EN SLOOPAFVAL (ARTIKEL 3.7.2)

De producenten van niet-huishoudelijke afvalstoffen (bedrijven, overheidsinstellingen, ...) die bouw- en sloopafval produceren in de zin van hoofdstuk 17 van de Europese lijst van afvalstoffen ("EURAL"), zijn verplicht om deze afvalstoffen te sorteren of te laten sorteren.

3. PRODUCENTEN VAN PRODUCTEN

3.1. DE ALGEMENE REGELS

3.1.1. "PRODUCENT", "IN DE HANDEL BRENGEN" EN "OP DE MARKT AANBIEDEN" (ARTIKEL 1.1, 4°, 5° EN 10°)

Door nieuwe definities voor "producent", "in de handel brengen" en "op de markt aanbieden" in te voeren, maakt de Brudalex duidelijk dat de persoon die is onderworpen aan de uitgebreide producentenverantwoordelijke (UPV) degene is die een product in de handel brengt, namelijk degene die een product - met het oog op distributie, consumptie of gebruik op de Belgische markt- in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling voor het eerst op een grondgebied aanbiedt. De definitie omvat het begrip van "invoerder", dat het voorwerp uitmaakte van een afzonderlijke definitie in het pre-Brudalex regiem.

3.1.2. DE UPV, EEN SCALA AAN VERPLICHTINGEN (ARTIKEL 2.1.1)

Brudalex verduidelijkt dat de UPV, naargelang het type van afvalstoffen, kan worden vertaald in een of meer van de volgende verplichtingen: een terugnameplicht van de afvalstoffen, een verplichting om de afvalstoffen op de gepaste manier te verwerken, een verplichting tot financiering van het afvalstoffenbeheer, een verplichting om de doelstellingen voor inzameling, hergebruik, recycling en nuttige toepassing te halen, een rapportageverplichting, een verplichting om een preventie- en beheerplan uit te werken en een verplichting om de consument te informeren.

3.1.3. PRODUCTEN DIE VALLEN ONDER DE UPV (ARTIKELS 2.1.1 EN 4.2.1 TOT 4.2.6, EN 4.3.1 TOT 4.3.4)

Het stelsel van de UPV is van toepassing op volgende afvalstromen: afgedankte batterijen en accu's, versleten banden, gebruikte minerale oliën, afgedankte voertuigen en AEEA. De UPV voor fotografische producten wordt geschrapt. De UPV voor geneesmiddelen wordt geschrapt en vervangen door een alternatief systeem. De UPV voor professionele voedingsoliën en -vetten wordt geschrapt. De UPV voor huishoudelijke voedingsoliën en -vetten wordt vanaf 1 januari 2019 ook geschrapt en vervangen door aangepaste bepalingen.

3.1.4. UITVOERING VAN DE UPV (ARTIKELS 2.1.2 EN 2.3.1 TOT 2.3.3)

De producent kan ofwel zijn verplichtingen zelf nakomen via een individueel plan, ofwel zijn verplichtingen laten uitvoeren door een erkend organisme, ofwel zijn verplichtingen laten uitvoeren door een beheerorganisme via een milieuovereenkomst.

De verplichtingen zijn identiek al naargelang de producenten ze nakomen via een individuele of collectieve oplossing. De regelingen van de erkende organismen en beheerorganismen zijn quasi identiek aan de bestaande regelingen.

3.1.5. TERBESCHIKKINGSTELLEN VAN INZAMELRECIPIËNTEN VOOR HUISHOUDELIJKE AFVALSTOFFEN (ARTIKEL 2.2.2)

Wat het huishoudelijk afval betreft, stelt de producent de nodige verpakkingen en andere inzamelingsmiddelen kosteloos ter beschikking van alle inzamelpunten waarmee een contract is afgesloten met het oog op de terugname van de afvalstoffen die vallen onder de UPV.

3.1.6. DEKKING VAN DE WERKELIJKE EN VOLLEDIGE KOSTEN (ARTIKEL 2.2.6)

Het principe impliceert dat de producent de werkelijke en volledige kosten draagt van de inzameling, de sortering en de verwerking van de afvalstoffen die zijn onderworpen aan de terugnameplicht en wordt uitgevoerd door de publiekrechtelijke rechtspersonen die territoriaal verantwoordelijk zijn voor het beheer van huishoudelijk afvalstoffen. De producenten en de publiekrechtelijke rechtspersonen moeten akkoord zijn over de modaliteiten op basis waarvan de prestaties worden uitgevoerd, over de compensatie van de nettokosten en het delen van de eventuele ontvangsten, opdat het principe van werkelijke en volledige kosten kan worden toegepast. De eventuele ontvangsten moeten enkel met de publiekrechtelijke rechtspersonen worden gedeeld indien alle door de producent gemaakte kosten voor de uitvoering van de UPV waaraan hij is onderworpen, worden gedekt door de wederverkoop van de ingezamelde materialen.

3.1.7. TOEGANG TOT DE AFVALSTOFFEN VOOR DE CENTRA VOOR DE VOORBEREIDING VOOR HERGEBRUIK

De producenten verschaffen de centra voor de voorbereiding voor hergebruik toegang tot de afvalstoffen die werden ingezameld in het kader van de terugnameplicht.

3.1.8. VERPLICHTING OM EEN GEPASTE VERWERKING TE GARANDEREN (ARTIKEL 2.2.8)

De producenten moeten erop toezien dat de afvalstoffen, op kosten van de producent, worden verwerkt in vergunde inrichtingen, conform de regels die worden voorgeschreven door of op grond van de ordonnantie van 14 juni 2012 betreffende afvalstoffen.

3.1.9. PREVENTIE- EN BEHEERSPLAN (ARTIKELS 2.2.9 EN 2.2.10)

Brudalex verduidelijkt dat het verplicht is om een afvalpreventie- en -beheersplan uit te werken. In dit document beschrijft de producent op welke manier hij aan zijn verplichtingen in het kader van de UPV wil voldoen. De procedure om het beheer- en preventieplan in te dienen, werd vereenvoudigd. De maximale looptijd van het plan wordt van 5 jaar naar 8 jaar verhoogd.

3.1.10. FINANCIËLE ZEKERHEID VOOR HET HUISHOUDELIJK AFVAL (ARTIKELS 2.2.10 EN 2.2.11)

Brudalex verplicht de producenten tot het stellen van een financiële zekerheid, waarvan het bedrag gelijk is aan de kostenraming voor de tenlasteneming van de UPV door het Gewest gedurende 6 maanden. De zekerheid heeft enkel nog betrekking op de huishoudelijke producten.

3.1.10.1. MILIEUOVEREENKOMST (ARTIKEL 2.3.4)

Gezien de omvang van de onderhandelingen wordt de maximale geldigheidsduur van 5 jaar van de milieuovereenkomsten herzien. Conform de ordonnantie van 29 april 2004 betreffende de milieuovereenkomsten wordt de maximale duur vastgelegd op 10 jaar.

3.1.10.2. FINANCIERING VAN HET BEHEER VAN HUISHOUDELIJK AFVALSTOFFEN DIE ONDER DE UPV VALLEN (ARTIKEL 2.3.5)

Brudalex wil de financiering van de kosten van de UPV die door de consumenten wordt gedragen beter kaderen door de elementen te bepalen die voor de berekening van de milieubijdragen in aanmerking moeten worden genomen.

De modaliteiten rond de berekening en de herziening van bijdragen moeten ter goedkeuring aan Leefmilieu Brussel worden voorgelegd. In voorkomend geval, maakt het organisme in zijn boekhouding een onderscheid tussen de kosten die betrekking hebben op huishoudelijke producten en deze met betrekking op andere producten dan huishoudelijke. Die nieuwigheid zorgt voor meer financiële transparantie uit hoofde van de organismen die de UPV uitvoeren.

3.1.11. ADVIES- EN GOEDKEURINGSPROCEDURE (ARTIKELS 2.3.6 EN 2.3.7)

De advies- en goedkeuringsprocedures worden geharmoniseerd. Brudalex legt vast welke handelingen of beslissingen van het erkende organisme of beheersorganisme voor advies of goedkeuring moeten worden voorgelegd aan Leefmilieu Brussel.

3.2. DE REGELS PER STROOM

3.2.1. BATTERIJEN EN ACCU'S (ARTIKELS 2.4.1 TOT 2.4.12)

Brudalex geeft een gedetailleerd overzicht van de belangrijkste regels betreffende UPV voor de batterijen en accu's. De regeling is sterk geïnspireerd op de richtlijn 2006/66/EG betreffende batterijen en accu's en ondergaat weinig fundamentele wijzigingen ten opzichte van wat van toepassing was vóór Brudalex. Deze artikels definiëren de terugnameplicht, de verplichting tot uitbouw van een geschikt inzamelnetwerk, de verplichting tot terugname van batterijen en accu's die worden ingezameld door publiekrechtelijke rechtspersonen en door de centra voor verwerking van afgedankte voertuigen en ontmanteling van AEEA, de bepalingen rond de verplichte financiering, de verwerking, de uitwerking van een preventie- en beheersplan en het informeren van de consument. Er zijn twee grote verschillen ten opzichte van de vorige regeling. Wat de te halen recyclingpercentages betreft, verduidelijkt deze bepaling dat het recyclingrendement moet worden berekend conform de geldende Europese verordening in dat verband.

3.2.2. VERSLETEN BANDEN (ARTIKELS 2.4.13 TOT 2.4.21)

De regeling betreffende de UPV voor versleten banden is sterk geïnspireerd door de milieuovereenkomst van 6 februari 2012 betreffende versleten banden voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en ondergaat weinig wijzigingen ten opzichte van de regels die van toepassing waren in de periode vóór de invoering van Brudalex. Er zijn twee verschillen. Ten eerste verplicht Brudalex uitdrukkelijk dat de door de kleinhandelaars teruggenomen banden na de inzameling gesorteerd worden om er zo veel mogelijk herbruikbare banden en banden waarvan het loopvlak technisch vernieuwbaar is, uit te kunnen halen. Ten tweede verplichtte de regeling die van kracht was vóór de invoering van Brudalex, tot het bereiken van een recyclingpercentage van 55% en een loopvlakvernieuwing van 20% en stuurde ze aan op een inzameling van 100%. Deze bepalingen worden vervangen door een verplichting van minimaal 55% recycling, loopvlakvernieuwing, hergebruik en een inzamelingspercentage van minimaal 85%, wat neerkomt op percentages die identiek zijn aan degene die van toepassing zijn in de andere gewesten. Bovendien is een minimumpercentage van 10% vastgelegd voor de loopvlakvernieuwing en het hergebruik.

3.2.3. AFGEWERKTE OLIËN (ARTIKELS 2.4.22 TOT 2.4.33)

De voornaamste regels betreffende de UPV voor gebruikte oliën zijn sterk geïnspireerd door de bepalingen van de milieuovereenkomst van 20 februari 2012 betreffende de afgewerkte oliën voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en ondergaan weinig wijzigingen ten opzichte van de

regeling die van toepassing was in de periode vóór de invoering van Brudalex. In navolging van de vorige regeling definieert Brudalex de terugnameplicht, de verplichting tot uitbouw van een geschikt inzamelnetwerk, de verplichting tot terugname van afgewerkte oliën die zijn ingezameld door de publiekrechtelijke rechtspersonen en door de centra voor de verwerking van afgedankte voertuigen, de bepalingen rond de verplichte financiering en verwerking, de uitwerking van een preventie- en beheersplan en het informeren van de consument. Het voornaamste verschil is terug te vinden op het vlak van de inzamelings- en recyclingpercentages.

In de vroegere regeling bedroeg het inzamelingspercentage 100%, het percentage voor regeneratie of hergebruik minimaal 60% en het percentage voor energierugwinning maximaal 40%. In de nieuwe regeling is er sprake van een inzamelingspercentage van minimum 90%, een percentage van minimum 85% voor regeneratie, recycling of ander hergebruik en een energierugwinning van maximum 15%, in navolging van de percentages die in de andere gewesten van toepassing zijn.

3.2.4. AFGEDANKTE VOERTUIGEN (AV) (ARTIKELS 2.4.33 TOT 2.4.45 EN 4.4.1 TOT 4.4.3)

De voornaamste regels betreffende de UPV voor afgedankte voertuigen zijn voornamelijk afkomstig van de regeling die van kracht was vóór de invoering van Brudalex. De regels met betrekking tot het beheer van AV, zoals beschreven in het besluit van 15 april 2004 betreffende het beheer van afgedankte voertuigen, blijven van toepassing. Om de intergewestelijke regels te harmoniseren, wijzigt Brudalex enerzijds de termijnen en voorwaarden waarbinnen voertuigen als afgedankt worden beschouwd en anderzijds de termijnen waarbinnen dergelijke voertuigen in centra voor het beheer van AV moeten worden afgeleverd. Daarnaast blijven de regels betreffende het beheer van AV die worden bepaald in dit besluit van 25 april 2004, van toepassing. Titels I en III van Brudalex zijn niet van toepassing op deze afvalstroom.

3.2.5. AFGEDANKTE ELEKTRISCHE EN ELEKTRONISCHE APPARATUUR (AEEA) (ARTIKELS 2.4.46 TOT 2.4.67)

3.2.5.1. ALGEMEEN

De bepalingen betreffende de AEEA in titel II zijn van toepassing op alle in het kader van de UPV betrokken actoren. De verplichtingen uit hoofde van titel IV gelden voor de actoren die betrokken zijn bij het beheer van AEEA. Brudalex zet richtlijn 2012/19/EG betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) om.

3.2.5.2. TOEPASSINGSGBIED (ARTIKEL 2.4.46)

Brudalex breidt het toepassingsgebied van de UPV voor de elektrische en elektronische apparatuur uit enerzijds door in het toepassingsgebied de fotovoltaïsche panelen op te nemen en anderzijds door vanaf 2018 over te schakelen op een "open" toepassingsgebied.

3.2.5.3. TERUGNAMEPLICHT VAN DE KLEINHANDELAAR (ARTIKEL 2.4.49)

Net als in de oude regeling is de kleinhandelaar verplicht om van de consument gratis het afgedankte product terug te nemen dat deze binnenbrengt bij de aankoop van een product dat dezelfde functies vervult. Die verplichting geldt "ongeacht de verkoopvoorwaarden en de leverings-/ophalingswijze van de apparatuur", dus ook postorderverkoop en leveringen zijn hieraan onderworpen. Bovendien legt Brudalex de nieuwe terugnameplicht "1 voor 0" op.

Die verplicht de kleinhandelaar die beschikt over een afzonderlijke verkoopruimte voor EEA van minstens 400 m², om zeer kleine AEEA gratis terug te nemen van consumenten, en dit zonder verplichting om EEA met dezelfde functies te kopen.

3.2.5.4. SELECTIE MET HET OOG OP HERGEBRUIK (ARTIKEL 2.4.51)

In vergelijking met de vroegere regeling wordt de selectieverplichting met het oog op hergebruik versterkt. De ingezamelde AEEA wordt gesorteerd in "herbruikbare" en "niet-herbruikbare" apparatuur. De producenten moeten de centra voor de voorbereiding voor hergebruik toegang geven tot de AEEA. De producenten en deze centra sluiten een overeenkomst waarin de modaliteiten met betrekking tot het hergebruik en het voorbereiden tot hergebruik van AEEA worden vastgelegd. Vóór de ontmanteling of de verwerking als afvalstoffen moet er voorrang worden gegeven aan het hergebruik en de voorbereiding voor hergebruik van AEEA. Voor meer informatie over deze hergebruikcriteria verwijzen wij naar punt 2.3.1.3 in het deel waarin de wijzigingen voor de afvalbeheeroperatoren worden toegelicht.

3.2.5.5. FINANCIERINGSVERPLICHTING (ARTIKEL 2.4.57)

Brudalex introduceert een nieuwe waarborgverplichting om aan te tonen dat het beheer van alle AEEA zal worden gefinancierd. Die waarborg moet ervoor zorgen dat alle handelingen rond de inzameling, de verwerking, de nuttige toepassing en de milieuvriendelijke verwijdering van de huishoudelijke AEEA die wordt ingeleverd bij de inzamelinrichtingen en met betrekking tot deze producten zullen worden gefinancierd. Deze waarborg kan de vorm aannemen van een bijdrage van de producent aan aangepaste systemen voor de financiering van het beheer van de AEEA, een recyclingverzekering of een geblokkeerde bankrekening. Deze verplichting mag niet worden verward met de financiële zekerheid die slechts betrekking heeft op 6 maanden tenlasteneming van de UPV door het Gewest.

3.2.5.6. VERMELDING VAN DE MILIEUBIJDRAGE (ARTIKEL 2.4.58)

De bepaling zet de deur open voor een afwijking op de verplichting voor de producent om op alle facturen aan kleinhandelaars en distributeurs het bedrag van de milieubijdrage te vermelden. Deze afwijking kan worden toegestaan na de goedkeuring van Leefmilieu Brussel te hebben gekregen.

3.2.5.7. INZAMELINGSPERCENTAGE (ARTIKEL 2.4.59)

De nieuwe inzamelingspercentages, ten laste van de producenten, zijn nog ambitieuzer. Vanaf 2016 is het minimale inzamelingspercentage vastgelegd op 45%, berekend op basis van het totaalgewicht van de op het grondgebied ingezamelde AEEA en uitgedrukt in percentage van het gemiddelde gewicht van de apparatuur die tijdens de voorbije 3 jaar in de handel werd gebracht. Vanaf 2019 bedraagt het jaarlijks te bereiken minimum inzamelingspercentage 65% van het gemiddelde gewicht van de AEEA die de voorbije 3 jaar in de handel is gebracht, of 85% van de hoeveelheid geproduceerde AEEA op het grondgebied in gewicht. De hoeveelheden die zijn opgegeven door de inzamelaars, de handelaars, de makelaars en de centra voor voorbereiding voor hergebruik die de AEEA buiten de door de producent ter beschikking gestelde inzamelkanalen beheren, worden in rekening gebracht voor het bereiken van de doelstellingen.

3.2.5.8. PERCENTAGE NUTTIGE TOEPASSING (ARTIKEL 2.4.60)

In Brudalex zijn nieuwe te bereiken percentages van nuttige toepassing per categorie van AEEA vastgelegd. Er worden hergebruik- en recyclingpercentages per materiaal toegevoegd, wat een nieuwigheid is ten opzichte van de vroegere regeling. Net als in de vroegere regeling wordt voor elke categorie berekend of de doelstellingen werden bereikt, door het gewicht van de AEEA te nemen die in de inrichting voor nuttige toepassing of voor recycling/voorbereiding voor hergebruik binnenkomt, na passende verwerking, en dit gewicht uit te drukken als een percentage van het gewicht van alle gescheiden ingezamelde AEEA voor deze categorie.

3.2.5.9. RAPPORTAGE BETREFFENDE HET BEHEER VAN AEEA (ARTIKELS 2.4.62 EN 4.1.9 TOT 4.1.14)

Een van de belangrijkste wijzigingen van de hervorming rond het beheer van AEEA betreft de rapportage door de verschillende actoren die betrokken zijn bij het beheer van AEEA. In overleg met de andere actoren die eraan zijn onderworpen, definiëren de producenten de rapportagemodaliteiten. Deze modaliteiten dienen ter goedkeuring te worden voorgelegd aan Leefmilieu Brussel, die op basis daarvan, een organisatie aanstelt waarbij deze rapportage moet worden uitgevoerd.

3.2.5.10. INFORMATIE OVER DE VERWERKING EN DE VOORBEREIDING VOOR HERGEBRUIK (ARTIKEL 2.4.65)

In navolging van de regeling die van toepassing was vóór de invoering van Brudalex, verstrekt de producent de centra voor voorbereiding voor hergebruik en de verwerkingsinrichtingen, op verzoek en gratis, de informatie over de voorbereiding voor hergebruik en de verwerking van de EEA waarvoor hij verantwoordelijk is. In vergelijking met de vorige regeling bevat Brudalex twee verschillen. Ten eerste worden de energielabels voor het eerst vermeld in de inhoud van de informatie die de producenten moeten overmaken aan de centra voor voorbereiding voor hergebruik. Ten tweede verplicht Brudalex dat de software voor de diagnose en de herinitialisatie van de EEA en de updates ervan eveneens ter beschikking worden gesteld door de producenten. De producenten geven toegang tot de wisselstukken.

3.2.5.11. GEVOLMACHTIGDEN (ARTIKEL 2.4.67)

Brudalex werkt een systeem uit waarbij de in een andere lidstaat gevestigde producent een in België gevestigde natuurlijke of rechtspersoon kan aanstellen als gevolmachtigde om toe te zien op de naleving van de verplichtingen die op de producent rusten.

4. KLEINHANDELAARS

In dit deel wordt een overzicht gegeven van de voornaamste wijzigingen die werden ingevoerd voor bedrijven die als beroepsactiviteit producten aan consumenten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verkopen.

4.1. INRICHTING DIE DE INZAMELING ALS NEVENACTIVITEIT UITOEFENT (ARTIKEL 3.5.15) EN INZAMELING VAN VOEDINGSOLIËN EN -VETTEN (ARTIKEL 4.2.3)

Brudalex voorziet in een vereenvoudigde regeling voor bepaalde sites of inrichtingen die afvalstoffen inzamelen als nevenactiviteit, dit zijn bedrijven die als beroepsactiviteit geen afvalstoffen beheren, maar wel afvalstoffen van andere bedrijven/houders aanvaarden om de selectieve inzamelingen op het grondgebied van het Gewest te bevorderen.

Een van deze sites is de uitbatingszetel van de kleinhandelaar waarnaar de consument zijn afvalstoffen brengt binnen of buiten het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. De afvalstoffen zijn van dezelfde aard als de verkochte producten (bv. een schoenverkoper mag schoenen terugnemen, enz.). Wat de inzameling van frituurolie en -vetten bij kleinhandelaars betreft, zijn er bijkomende voorwaarden vastgelegd.

Concreet worden deze inrichtingen niet beschouwd als inzamelinrichtingen voor afvalstoffen. Zij moeten dus niet beschikken over een vergunning van inzamelinrichting (rubriek 51). Ze moeten geen kwaliteitsbeheersysteem uitwerken en geen afvalstoffenverantwoordelijke aanduiden. Ze moeten de algemene uitbatingsvoorwaarden voor een inzamel- en verwerkingsinrichting ook niet naleven.

4.2. TERUGNAMEPLICHT IN HET KADER VAN DE UITGEBREIDE PRODUCENTENVERANTWOORDELIJKHEID

Net als voor de regeling die van kracht was vóór de invoering van Brudalex, is de kleinhandelaar onderworpen aan de "1 voor 1" terugnameplicht in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid voor bepaalde producten. Dit betekent dat de kleinhandelaar een terugnameplicht heeft, op voorwaarde dat de consument bij deze kleinhandelaar een gelijkwaardig product/een product met dezelfde functies aanschafft of dit product maximaal 30 kalenderdagen vooraf heeft aangeschaft. Deze terugnameplicht is van toepassing voor de volgende producten: batterijen en accu's, AEEA, versleten banden, afgewerkte oliën en afgedankte voertuigen.

Voor de terugname van afgewerkte oliën is de kleinhandelaar van nieuwe oliën die op een zichtbare plaats in zijn verkooppunten een bericht uithangt waarin de consument wordt geïnformeerd over het door de producenten opgerichte netwerk van inzamelpunten, niet verplicht om huishoudelijke afgewerkte oliën terug te nemen die worden binnengebracht door een consument.

Voor afgedankte voertuigen is de kleinhandelaar verplicht om ofwel het hele afgedankte voertuig gratis terug te nemen dat hem wordt aangeboden en van een merk is dat hij op de markt aanbiedt, ofwel de houder het adres van het terugnamepunt te geven wanneer hij niet zelf instaat voor de terugname.

De kleinhandelaar is verplicht om gratis het hele afgedankte voertuig terug te nemen dat hem wordt aangeboden bij de aankoop van een andere wagen, ongeacht het merk.

Nieuwigheid van Brudalex is dat de kleinhandelaar die beschikt over een verkoopruimte van minstens 400 m² voor elektrische en elektronische apparatuur een "1 voor 0" terugnameplicht heeft (zonder aankoopverplichting van de consument) voor de erg kleine elektrische en elektronische apparatuur (kleiner dan 25 cm). Het inzamelrecipiënt moet zichtbaar zijn, zich in de verkoopruimte of in de onmiddellijke omgeving ervan bevinden en mag niet worden vervangen door informatieborden.

4.3. RAPPORTAGE BETREFFENDE HET BEHEER VAN AEEA (ARTIKELS 4.1.9 TOT 4.1.14)

Brudalex verplicht de verschillende actoren die betrokken zijn bij het beheer van AEEA om jaarlijks verslag uit te brengen over de hoeveelheden AEEA die zij beheren. In overleg met de andere actoren die eraan zijn onderworpen, moeten de producenten de rapportagemodaliteiten definiëren. Die modaliteiten moeten door Leefmilieu Brussel worden goedgekeurd. Wat de door de kleinhandelaar ingezamelde hoeveelheden betreft, kan de rapportage worden uitgevoerd door de inzamelaar die zijn AEEA inzamelt.

4.4. VERBOD OP HET GEBRUIK VAN PLASTIC ZAKKEN VOOR EENMALIG GEBRUIK (ARTIKELS 4.6.1 EN 4.6.2)

Brudalex verbiedt het gebruik van plastic zakken voor eenmalig gebruik vanaf 1 september 2017 voor de kassazakjes en vanaf 1 september 2018 voor de overige plastic zakjes bestemd voor het verpakken van koopwaren. Het verbod geldt voor alle kleinhandelaars, zijnde alle openbare verkooppunten, ongeacht hun oppervlakte, ongeacht of ze gespecialiseerd zijn of niet en overdekt zijn of niet. Dit heeft betrekking op de plastic zakken voor eenmalig gebruik, met of zonder handvaten, de zogenaamde kassazakjes of de zakjes die bijvoorbeeld worden gebruikt voor het verpakken van in bulk verkochte voedingswaren, met uitzondering van de herbruikbare plastic draagtassen en plastic zakjes die nodig zijn voor hygiënedoeleinden of om het behoud of de veiligheid van bepaalde producten te verzekeren waarvoor geen gepaste alternatieven bestaan.

Een ministerieel besluit dat binnenkort wordt goedgekeurd, zal deze verplichting verduidelijken. Er zal een specifieke mededeling worden gedaan en er zullen begeleidingsmaatregelen voor de bedrijven worden ingevoerd.

5. AFVALSTOFFENPRODUCENT

In dit deel wordt een overzicht gegeven van de voornaamste wijzigingen die werden ingevoerd voor de afvalstoffenproducenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ongeacht of het een bedrijf, een overheidsinstelling, een vzw, enz. is.

5.1. SORTERING (ARTIKEL 3.7.1) EN BEWIJS VAN HET BEHEER VAN BEDRIJFSAFVALSTOFFEN (ARTIKEL 23, §4 VAN DE ORDONNANTIE AFVALSTOFFEN EN ARTIKEL 1.4 VAN BRUDALEX VOOR DE INHOUD VAN HET BEWIJS)

Business as usual, dit wil zeggen: de regeling blijft ongewijzigd. Elke producent moet zijn afvalstoffen sorteren en kunnen aantonen dat hij ze goed beheerd. Indien u vragen heeft, kunt u onze [FAQ](#) raadplegen. Het enige verschil is de wijziging van de huidige regeling voor bouw- en sloopafval. Brudalex verplicht de houder van deze afvalstoffen immers tot het zelf sorteren of laten sorteren van zijn bouw- en sloopafval in een sorteerinrichting.

5.2. TRACEERBAARHEID VOOR HET VERVOER VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKELS 1.4 EN 1.5)

De afvalstoffenproducent die zijn eigen afvalstoffen vervoert, moet een traceerbaarheidsdocument invullen, tenzij hij zijn eigen afvalstoffen naar een inzamelinrichting als nevenactiviteit (zie punt 5.4) afvoert of minder dan 500 kg vervoert. Het traceerbaarheidsdocument beschrijft het vervoer van de afvalstoffen: wie is de producent van de afvalstoffen, welk type van afvalstoffen wordt er vervoerd, hoeveel afvalstoffen worden er vervoerd, naar waar worden ze vervoerd, wanneer vindt het vervoer plaats, hoe zullen ze worden verwerkt.

5.3. REGISTRATIE VOOR HET VERVOER VAN AFVALSTOFFEN (ARTIKEL 3.1.1)

De afvalstoffenproducent die zijn eigen afvalstoffen vervoert, moet zich registreren als vervoerder van afvalstoffen, tenzij hij zijn eigen afvalstoffen naar een inzamelinrichting als nevenactiviteit (zie punt 5.4) afvoert of minder dan 500 kg vervoert. Dit betekent een versoepeling ten opzichte van de vorige regeling, waarbij elke producent zich moest laten registreren voor het vervoer van zijn niet-gevaarlijke afvalstoffen en zich laten erkennen voor het vervoer van zijn gevaarlijke afvalstoffen.

5.4. INZAMELING ALS NEVENACTIVITEIT (ARTIKELS 3.5.15 EN VOLGENDE EN ARTIKEL 1.6, §2 EN 3)

Brudalex voorziet in een vereenvoudigde regeling voor bepaalde sites of inrichtingen die afvalstoffen inzamelen als nevenactiviteit, namelijk bedrijven die niet als zodanig optreden als beheerders van afvalstoffen, maar wel afvalstoffen van andere bedrijven/houders aanvaarden met het oog op een gedeeld beheer ervan. Deze regeling is beperkt in functie van de hoeveelheid van afvalstoffen, van oppervlakte, ...

Dit heeft betrekking op:

- de inrichting die op zijn centrale zetel afvalstoffen inzamelt die afkomstig zijn van zijn verschillende uitbatingssites (bv. de MIVB),
- de uitbatingsetel van een bouw- en sloopbedrijf waar afvalstoffen van zijn eigen werven worden ingezameld (bv. de aannemer die de afvalstoffen van zijn werven naar zijn bedrijfsadres brengt),

- de inrichting voor de inzameling van afvalstoffen die afkomstig zijn van bedrijven die zijn gevestigd op eenzelfde site (bv. Thurn & Taxis waar containers beschikbaar zijn voor verschillende bedrijven van de site),
- de bijkomende inzamelpunten voor heel kleine AEEA (- 25 cm) (zie punt 2.3.1.3 van de belangrijkste wijzigingen voor afvalbeheeroperatoren),
- de inrichting die kleine hoeveelheden afvalstoffen aanvaardt van dezelfde aard als de door het bedrijf geproduceerde afvalstoffen (bv. ziekenhuizen die medisch afval van dokters aanvaarden).

Concreet worden deze inrichtingen niet beschouwd als inzamelinrichtingen voor afvalstoffen. Zij moeten niet beschikken over een vergunning van inzamelinrichting (rubriek 51). Ze moeten geen kwaliteitsbeheersysteem uitwerken en geen afvalstoffenverantwoordelijke aanduiden. Ze moeten de algemene uitbatingvoorwaarden voor een inzamel- en verwerkingsinrichting niet naleven. De traceerbaarheid voor het vervoer van afvalstoffen naar sommige van deze inrichtingen is ook versoepeld.

Let op: als deze inrichtingen, die het verzamelen van afvalstoffen als nevenactiviteit uitoefenen, afvalstoffen van andere bedrijven aanvaarden, moeten ze hen traceerbaarheidsdocumenten bezorgen zodat deze bedrijven hun afvalstoffenbeheer kunnen aantonen.

5.5. GEBRUIK VAN VALORISEERBARE MATERIALEN (ARTIKEL 3.6.2)

Brudalex voorziet in de mogelijkheid om op een site in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gebruik te maken van materialen die, conform de regelgeving van een van de andere gewesten, niet meer als afvalstoffen worden beschouwd, via een voorafgaande toelating (klasse 1D voor rubriek 178). Momenteel hebben de in andere gewesten afgeleverde certificaten geen juridische waarde in ons gewest, aangezien hun toepassingsgebied beperkt is tot het grondgebied van het gewest waar ze werden verleend. De toelating zorgt ervoor dat de valoriseerbare materialen niet meer als afvalstoffen worden beschouwd in het kader van de Brusselse wetgeving. De minister kan een lijst van materialen opstellen waarvoor deze voorafgaande toelating niet vereist is. Deze lijst zal op onze website worden gepubliceerd.

5.6. VERBOD OP HET GEBRUIK VAN PLASTIC ZAKKEN VOOR EENMALIG GEBRUIK (ARTIKEL 4.6.2)

Brudalex verbiedt het gebruik van plastic zakken voor eenmalig gebruik vanaf 1 september 2017 voor de kassazakjes en vanaf 1 september 2018 voor de overige plastic zakjes bestemd voor het verpakken van koopwaren. Het verbod geldt voor alle kleinhandelaars, zijnde alle openbare verkooppunten, ongeacht hun oppervlakte, ongeacht of ze gespecialiseerd zijn of niet en overdekt zijn of niet. Dit heeft betrekking op de plastic zakken voor eenmalig gebruik, met of zonder handvaten, de zogenaamde kassazakjes of de zakjes die bijvoorbeeld worden gebruikt voor het verpakken van in bulk verkochte voedingswaren, met uitzondering van de herbruikbare plastic draagtassen en plastic zakjes die nodig zijn voor hygiënedoeleinden of om het behoud of de veiligheid van bepaalde producten te verzekeren waarvoor geen gepaste alternatieven bestaan. Een ministerieel besluit dat binnenkort wordt goedgekeurd, zal deze verplichting verduidelijken. Er zal een specifieke mededeling worden gedaan en begeleidingsmaatregelen voor de bedrijven zullen worden ingevoerd.

5.7. RAPPORTAGE BETREFFENDE DE AFVALSTOFFEN (ARTIKEL 1.9)

Vanaf 2018 kan aan elk bedrijf worden gevraagd om een verslag op te stellen over de productie en het beheer van zijn afvalstoffen. De modaliteiten zullen duidelijk worden gedefinieerd, en de personen aan wie een rapportage zal worden gevraagd, zullen daarover minstens 1 jaar vooraf op de hoogte worden gebracht door Leefmilieu Brussel.

5.8. WIJZIGING VAN DE LIJST VAN DE INGEDEELDE INRICHTINGEN (ARTIKEL 5.1)

De lijst van de ingedeelde inrichtingen die betrekking hebben op de afvalstoffen, werd verduidelijkt en aangepast aan de Europese terminologie. Het is de bedoeling om de verschillende meeteenheden en drempelwaarden voor de verschillende rubrieken te harmoniseren: m² of liter voor de opslagplaatsen, kW of t/jaar voor de verwerkingsinrichtingen. De bestaande nummering werd behouden, om het lezen te vergemakkelijken.

Voor de afvalstoffenproducenten moet de aandacht worden gevestigd op twee belangrijke wijzigingen:

- rubriek 45: in deze rubriek worden voortaan alle gevaarlijke afvalstoffen gegroepeerd. Binnen de gevaarlijke afvalstoffen onderscheiden wij de vaste gevaarlijke afvalstoffen, de vloeibare ontvlambare gevaarlijke afvalstoffen, de vloeibare niet-ontvlambare afvalstoffen en de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. Rubriek 80 (de opslagplaats voor afvaloliën) werd geschrapt en is vanaf nu in rubriek 45.
- rubriek 47: onder deze rubriek vallen de opslagplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen. Er wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen niet-gevaarlijke inerte afvalstoffen en niet-gevaarlijke niet-inerte afvalstoffen.

6. BIJLAGE: LIJST VAN DE DOOR BRUDALEX OPGEHEVEN BESLUITEN

Worden volledig opgeheven door Brudalex:

- 1) het besluit van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 19 september 1991 houdende regeling van de verwijdering van de gevaarlijke afvalstoffen;
- 2) het besluit van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 19 september 1991 houdende regeling van de verwijdering van afvalolie;
- 3) het besluit van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 19 september 1991 houdende regeling van de verwijdering van PCB's;
- 4) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 juli 1994 betreffende de internationale in- en uitvoer van afvalstoffen;
- 5) het ministerieel besluit van 15 september 1994 houdende verscheidene uitvoeringsmaatregelen van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 7 juli 1994 betreffende de internationale in- en uitvoer van afvalstoffen;
- 6) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijk Regering van 30 januari 1997 betreffende het afvalregister (vanaf 1 januari 2018);
- 7) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2012 betreffende de registratie van ophalers en vervoerders van niet-gevaarlijke niet-huishoudelijke afvalstoffen;
- 8) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2012 tot bepaling van de voorschriften voor de tenuitvoerlegging van de sorteerplicht voor producenten of houders van afvalstoffen andere dan huishoudelijke;
- 9) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 3 juni 2004 betreffende de beheerders van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur;
- 10) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 18 juli 2002 tot invoering van een terugnameplicht voor sommige afvalstoffen met het oog op hun nuttige toepassing of hun verwijdering;
- 11) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2002 tot vaststelling van de lijst van afvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen.

